

WYROK

W IMIENIU

RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 22 kwietnia 2016 r.

Sąd Rejonowy w Puławach IV Wydział Pracy

w składzie następującym:

Przewodniczący: SSR Magdalena Galkowska

Protokolant st. sekr. sądowy Agnieszka Rzepkowska

po rozpoznaniu w dniu 18 kwietnia 2016 r. w Puławach

sprawy z powództwa H. G.

przeciwko (...) w P.

o odprawę emerytalną

1. Oddała powództwo;

2. Nie obciąża powódki kosztami procesu.

UZASADNIENIE

W pozwie z dnia 10 lutego 2016r. powódka H. G. wnosila o zasądzenie na jej rzecz od pozwanego (...) w P. odprawy emerytalnej w wysokości trzymiesięcznego wynagrodzenia.

Pozwany (...) w P. powództwa nie uznawał i wnosil o jego oddalenie.

Sąd Rejonowy ustalił następujący stan faktyczny:

Powódka H. G. zatrudniona była w (...) w P. w okresie od 26 listopada 1974r., jako kucharz (akta osobowe).

W piśmie z dnia 1 października 2013r. powódka zwróciła się do pozwanego o wyrażenie zgody na rozwiązanie z nią umowy o pracę na mocy porozumienia stron z dniem 28 listopada 2013r. z przyczyn dotyczących pracodawcy i pozwany pracodawca wyraził na to zgodę, a stosunek pracy łączący strony rozwiązał się z dniem 28 listopada 2013r. na mocy porozumienia stron w związku z ustawą z dnia 13 marca 2003r o szczególnych zasadach rozwiązywania z pracownikami stosunków pracy z przyczyn nie dotyczących pracowników (Dz.U. Nr 90 , poz. 844 ze zm). W momencie rozwiązania stosunku pracy powódka otrzymała odprawę na podstawie art. 8 ustawy z 13 marca 2003r. (akta osobowe).

Następnie, po rozwiązaniu stosunku pracy z pozwanym pracodawcą, powódka otrzymywała świadczenie przedemerytalne i przebywała na tym świadczeniu aż do przyznania jej decyzją ZUS emerytury od dnia 4 grudnia 2015r (akta osobowe).

W styczniu 2016r. powódka zwróciła się do pozwanego pracodawcy o wypłacenie jej odprawy emerytalnej, a pozwany w kolejnych pismach odmawiał jej wypłaty tego świadczenia, podnosząc brak związku przyczynowego pomiędzy rozwiązaniem stosunku pracy pomiędzy stronami a nabyciem prawa do emerytury (akta osobowe, k.3-4,9).

W pozwanym sprawa wypłat odpraw emerytalnych nie jest uregulowana w akcie wewnętrzzzakładowym (bezsporne).

Powyższy stan faktyczny sąd ustalił w oparciu o dokumenty złożone do akt sprawy których prawdziwość czy autentyczność nie była kwestionowana przez żadną ze stron a także w oparciu o akta osobowe powódki.

Sąd Rejonowy zważył co następuje:

Zgodnie z art. 92¹ § 1 kp pracownikowi spełniającemu warunki uprawniające do renty z tytułu niezdolności do pracy lub emerytury, którego stosunek pracy ustał w związku z przejściem na rentę lub emeryturę, przysługuje odprawa pieniężna w wysokości jednomiesięcznego wynagrodzenia. Jak wynika więc literalnie z treści tego przepisu odprawa przysługuje wtedy, gdy stosunek pracy dotychczas łączący danego pracownika z pracodawcą ustaje, gdyż pracownik przechodzi na emeryturę. Pojęciowo i funkcjonalnie przejście na emeryturę jest więc związane z ustaniem stosunku pracy. Przepis ten wiąże prawo do odprawy emerytalnej z ustaniem, nie zaś z rozwiązaniem stosunku pracy. Wystarczy w tym zakresie związek czasowy, tj. przejście na emeryturę lub rentę musi nastąpić bezpośrednio po ustaniu stosunku pracy. Związek ten jest zachowany także wtedy, gdy pracownik przechodzi na rentę lub emeryturę w pewnym okresie po ustaniu stosunku pracy, lecz następuje to bezpośrednio po okresie nieprzerwanego pobierania zasiłku chorobowego, zapoczątkowanego jeszcze w czasie trwania stosunku pracy (np. uchwała SN z dnia 7 stycznia 2000 r., III ZP 18/99, OSNAPiUS 2000, nr 24, poz. 888). Związek czasowy taki należy wykluczyć, gdy przesłanka warunkująca nabycie prawa do emerytury - osiągnięcie wieku emerytalnego zostanie spełniona po upływie dłuższego czasu i odprawa emerytalna nie przysługuje pracownikowi, jeżeli wiek emerytalny osiągnął po rozwiązaniu stosunku pracy (uchwała Sądu Najwyższego z dnia 3 marca 1989 r., III PZP 7/89 oraz wyroki Sądu Najwyższego z dnia 6 października 2004 r., I PK 694/03; z dnia 4 października 2006 r., II PK 14/06 i z dnia 24 kwietnia 2007 r., I PK 281/06).

Stosunek pracy pomiędzy powódką a pozwanym (...) ustał w dniu 28 listopada 2013r. w wyniku tego, że strony stosunku pracy uzgodniły, iż z tym dniem stosunek pracy rozwiąże się wobec istnienia przyczyn leżących po stronie pracodawcy, czyli wskazanych w ustawie z dnia 13 marca 2003r., a powódka bezpośrednio po rozwiązaniu stosunku pracy przeszła na świadczenie przedemerytalne i to świadczenie było jej wypłacane aż do dnia gdy uzyskała ona prawo do emerytury, czyli do dnia 4 grudnia 2015r. W świetle orzecznictwa Sądu Najwyższego, które sąd rozpoznający sprawę podziela, rozwiązanie stosunku pracy, wraz z którym pracownik uzyskuje świadczenie przedemerytalne, nie jest ustaniem stosunku pracy "w związku z przejściem na emeryturę" w rozumieniu art. 92¹ § 1 k.p. i pracownikowi nie przysługuje odprawa emerytalna, jeżeli wiek emerytalny osiągnął po rozwiązaniu stosunku pracy (wyrok z dnia 6 maja 2003 r., I PK 257/02, wyrok z dnia 9 kwietnia 2009 r., I PK 212/08, wyrok z dnia 6 października 2004 r., I PK 694/03, wyrok z dnia 4 października 2006 r., II PK 14/06.). Okres 2 lat, jaki wystąpił pomiędzy rozwiązaniem stosunku pracy powódki a nabyciem przez nią prawa do emerytury, nie daje podstaw do przyjęcia, że powódka przeszła na emeryturę "w związku" z ustaniem stosunku pracy, który poprzednio łączył ją z pozwanym (...).

Zatem, przenosząc na realia przedmiotowej sprawy powyższe rozważania uznać należy, że powódce nie przysługuje odprawa emerytalna, bo jej stosunek pracy z pozwanym pracodawcą nie ustał w związku z jej przejściem z dniem 4 grudnia 2015r. na emeryturę.

Wobec powyższego sąd oddalił powództwo.

O kosztach Sąd orzekł w oparciu o przepis art. 102k.p.c., który to przepis ustanawia zasadę słuszności, będącą odstępstwem od zasady odpowiedzialności za wynik procesu. Jest to rozwiązanie szczególne, nie podlegające wykładni rozszerzającej, wymagające do swego zastosowania wystąpienia wyjątkowych okoliczności. Do okoliczności branych pod uwagę przez sąd, przy ocenie przesłanek zastosowania dyspozycji omawianego przepisu, zaliczyć można nie

tylko te związane z samym przebiegiem postępowania, ale również dotyczące stanu majątkowego i sytuacji życiowej strony. Taka właśnie sytuacja zaistniała w okolicznościach niniejszej sprawy. Powódka bowiem jest obecnie emerytem otrzymującym świadczenie w niezbyt wysokiej kwocie i z pewnością uzyskiwane obecnie przez niego dochody pozwalają na zaspokajanie wyłącznie podstawowych potrzeb. Powódka zaś decydując się na dochodzenie swoich praw na drodze sądowej, niewątpliwie była subiektywnie przekonana o zasadności swego roszczenia.